

๒๓ เมษายน ๒๕๓๖

เรื่อง การดำเนินการทางวินัยข้าราชการที่รักษาการในตำแหน่ง

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

อ้างถึง หนังสือกรมราชทัณฑ์ ด่วนมาก ที่ มท ๐๕๐๒/๑๔๕๒ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๓๕
และ มท ๐๕๐๒/๕๔๒๐ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาภาพถ่ายหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๕.๒/๗๑๓
ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า กรมราชทัณฑ์ได้พิจารณาเห็นชอบการลงโทษนาย ก. เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๒ กับพวกรวม ๖ ราย และรายงานการลงโทษไปยังปลัดกระทรวงมหาดไทยตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ปลัดกระทรวงมหาดไทยเห็นว่า การลงโทษทั้ง ๖ รายนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้สั่งลงโทษมิได้เป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการที่ไปรักษาการในตำแหน่ง แต่กรมราชทัณฑ์เห็นว่าการสั่งให้ไปรักษาการในตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ประจำในตำแหน่งที่รักษาการ ถือเป็นการย้ายขาด ผู้บังคับบัญชาของตำแหน่งที่ไปรักษาการมีอำนาจดำเนินการทางวินัยและลงโทษทางวินัยได้ จึงหารือว่าทางปฏิบัติที่ถูกต้องควรเป็นเช่นใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. ราชนาย ก. เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๒ เรือนจำกลางนครราชสีมา รักษาการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๒ เรือนจำอำเภอสี่คิ้ว จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมาสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ แล้วสั่งลงโทษในความผิดวินัยไม่ร้ายแรง โดยลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น นั้น

ก.พ. เห็นว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมาไม่ใช่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ สำหรับตำแหน่งเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๒ เรือนจำกลาง นครราชสีมา จึงไม่มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนาย ก. ตามมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังปรากฏรายละเอียดแนวความเห็นตามสำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๕.๒/๗๑๓ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๓๕ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

อย่างไรก็ดี สำหรับการดำเนินการทางวินัยในกรณีกระทำผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงนั้น โดยที่ผู้รักษากรในตำแหน่งตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มีอำนาจหน้าที่ตามตำแหน่งที่รักษากรนั้นทุกประการ ซึ่งหมายความว่ารวมทั้งการรับโทษจากผู้บังคับบัญชาของตำแหน่งที่รักษากรนั้นด้วย ดังนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมาจึงมีอำนาจสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนนาย ก. ได้

๒. รายงาน ข. เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๓ เรือนจำจังหวัดนนทบุรี รักษากรในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๓ เรือนจำจังหวัดปทุมธานี ซึ่งผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดปทุมธานีสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ นั้น

ก.พ. เห็นว่าผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดปทุมธานีมีอำนาจสั่งลงโทษได้ตามนัยที่กล่าวแล้วข้างต้น แต่ปรากฏว่าเมื่อสั่งแล้วมิได้รายงานการลงโทษตามลำดับต่อผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานีเป็นการไม่ถูกต้องตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ กรมราชทัณฑ์จึงควรส่งเรื่องให้เรือนจำจังหวัดปทุมธานีดำเนินการรายงานการลงโทษรายนี้ตามลำดับให้เป็นการถูกต้องเสียก่อนด้วย

๓. รายงาน ค. เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๒ ทณฑสถานบำบัดพิเศษบางเขน รักษากรในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๒ เรือนจำจังหวัดหนองคาย ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย โดยมติของอ.ก.พ.จังหวัดสั่งลงโทษให้ออกจากราชการตามมาตรา ๘๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ นั้น

ก.พ. เห็นว่า อ.ก.พ.จังหวัดและผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายไม่มีอำนาจพิจารณาและสั่งลงโทษนาย ค. ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๒ ทณฑสถานบำบัดพิเศษบางเขน คำสั่งจังหวัดหนองคายที่ ๓๓๐๔/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๓๔ ที่สั่งลงโทษให้นาย ค. ออกจากราชการ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรมราชทัณฑ์ควรดำเนินการใหม่ให้เป็นการถูกต้องโดยส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กรมราชทัณฑ์พิจารณาและดำเนินการต่อไป ตามมาตรา ๑๐๔ (๒) ประกอบกับมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

๔. รายนาย ง. เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๒ เรือนจำจังหวัดนนทบุรี ซึ่งผู้บังคับบัญชาการเรือนจำจังหวัดปทุมธานี สั่งลงโทษตัดเงินเดือน โดยระบุในคำสั่งว่านาย ง. ช่วยราชการเรือนจำจังหวัดปทุมธานี นั้น

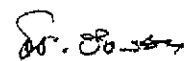
ก.พ. เห็นว่า ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดปทุมธานีมิใช่ผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายของนาย ง. และไม่มีกฎหมายกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาส่วนราชการที่ข้าราชการไปช่วยปฏิบัติราชการเป็นผู้บังคับบัญชา ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษทางวินัย ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานีจึงไม่มีอำนาจสั่งลงโทษ และคำสั่งลงโทษรายนี้ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรมราชทัณฑ์ควรดำเนินการเสียใหม่ให้เป็นการถูกต้องต่อไป

อย่างไรก็ดี สำหรับรายนี้ตามเรื่องที่กรมราชทัณฑ์รายงานกระทรวงมหาดไทยระบุว่านาย ง. รักษาการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๒ เรือนจำจังหวัดปทุมธานี ถ้าการรักษาการในตำแหน่งดังกล่าว เป็นการถูกต้อง ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดปทุมธานีก็มีอำนาจสั่งลงโทษได้

๕. รายนาย จ. และนาย ฉ. รักษาการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ๓ เรือนจำกลางนครราชสีมา และเรือนจำจังหวัดหนองคาย ตามลำดับ ผู้บัญชาการเรือนจำกลางนครราชสีมา และเรือนจำจังหวัดหนองคายมีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์บุคคลทั้งสองได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓